

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 14: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og straffeloven. (Varetægtsfængsling i isolation, varetægtsfængsling under domsforhandlingen, vidnebeskyttelse, vidneudelukkelse for præster fra andre trossamfund, afhøringer i sager ved Højesteret, behandling af retssager uden for retskredsen af lokalemæssige grunde samt klager over anklagemyndighedens sagsbehandling m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 6/10 99. Første behandling 27/10 99. Betænkning 4/4 2000).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten har i betænkningen skrevet, at vi vil redegøre for vores stilling under anden behandling, og det vil jeg så gøre ved at sige, at vi kan støtte de ændringsforslag, som er stillet af SF og tilrådt af Kristeligt Folkeparti, og at disse forslag er helt afgørende for vores samlede støtte til forslaget.

Enhedslisten er grundliggende modstander af den form for tortur, som danske fanger udsættes for i forbindelse med isolation. Da en egentlig afskaffelse af isolationsfængsling ikke har kunnet samle opbakning, kan vi understøtte bestræbelserne på at få en øvre grænse på 3 måneder, og vi udelukker selvfølgelig også isolationsfængsling af børn. Det burde være oplagt, at man i et samfund som det danske ikke isolationsfængsler børn, men som lovforslaget ser ud nu, åbnes der op for det.

Vi har i lighed med den europæiske menneskerettighedskonventions bestemmelser arbejdet for, at bestemmelsen i straffeloven om, at isolationsanbringelse kædes sammen med strafammen, ophæves, fordi den grundlæggende

strider mod uskyldsformodningen. Vi finder derfor, at alene hensynet til efterforskningen skal kunne begrunde isolationsfængsling.

Enhedslisten finder ikke, at lovforslaget opfylder de grundlæggende behov for en revision af straffeloven med hensyn til isolationsfængslingerne, og derfor er det helt afgørende for os, at de ændringsforslag, som er stillet, bliver vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 43 stemte for, 55 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 46 stemte for, 54 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 44 stemte for, 54 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 12 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 16 stemte for, 84 imod.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 46 stemte for, 54 imod.

Ændringsforslag nr. 1 og 9 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 231: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Tilskud til høreapparater).
Af socialministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 30/3 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Inger Bierbaum (S):

Dette lovforslag har været længe undervejs. Det har igennem længere tid været til debat både i de hørehæmmedes organisationer, i offentligheden, i amterne og her i Folketinget, hvordan vi kan mindske ventetiden for de hørehæmmede, når de skal have et høreapparat – en ventetid, der fortsat er for lang i en del af vore amter.

Men nu står vi med et lovforslag, der efter Socialdemokratiets holdning vil være et nyttigt element i bestræbelserne på at nedbringe ventetiden, og som det er foreslået skal træde i kraft 1. juli i år. Vi lægger afgørende vægt på, at alle hørehæmmede fortsat kan vælge et offentligt finansieret tilbud, der er gratis for den hørehæmmede.

Det offentlige tilbud vil efter vores opfattelse fortsat være hovedhjørnesteinen i den danske høreomsorg. Det er derfor også vigtigt, at vi er opmærksomme på, at effektiviteten og kapaciteten på de offentlige audiologiske afdelinger fortsat skal forbedres – en opgave, som amterne er forpligtede til at løse – og særlig, at der sikres tilstrækkeligt fagligt uddannet personale.

Vi hilser derfor med glæde, at forslaget peger på, at Amdrårdsforeningen og Undervisningsministeriet i samarbejde med Socialministeriet og Sundhedsministeriet vil udvide og omlægge audiologassistentuddannelsen, og det må formodes, at ventelisterne gennem dette arbejde for alvor kan reduceres.

De hørehæmmede over 18 år sikres i forslaget en ekstra valgmulighed. De kan vælge en godkendt privat leverandør med medfølgende tilskud på 3.000 kr. pr. høreapparat efter anvisning hos en specialist på øre-, næse- og halsområdet. Men det skal selvfølgelig sikres, at kvaliteten i disse tilbud er lige så god som i det offentlige.

Det er en klar forbedring af tilbudet til de hørehæmmede, og derfor er vi også tilfredse med forslagens bestemmelser om kvalitetssikring og

godkendelse af private leverandører, som Sundhedsministeriet står for.

Vi har desuden noteret os, at forslaget nærmest er identisk med flere af de anbefalinger i den hvidbog, som en række eksperter og interessenter, på området, heriblandt Landsforeningen for Bedre Hørelse, udgav i december sidste år. Høringssvarene tyder desuden på, at forslaget har ramt en rigtig god balance mellem de lægefaglige og socialpolitiske hensyn på den ene side og de konkurrencemæssige hensyn på den anden, der tidligere har været til debat.

Vi ser derfor forslaget som et vigtigt skridt i arbejdet for at nedbringe ventetiden og for at skabe en effektiv tilrettelæggelse af høreomsorgen.

Socialdemokratiet kan derfor støtte forslaget.

Erik Larsen (V):

Fra Venstres side vil vi gerne sige tak for et godt forslag. Vi har ved gentagne lejligheder fra Venstres side her i salen simpelt hen kritiseret regeringen for ikke at komme med et initiativ på det her område. Der har været helt uacceptable ventetider for hørehæmmede, når de skulle i behandling og have et høreapparat. Vi har simpelt hen ikke kunnet være det bekendt.

Derfor er det glædeligt at se, at forslaget her helt klart vil nedsætte ventetiden, og at man fra Amdrårdsforeningens og andres side er klar til at gøre en større indsats for at uddanne personale.

Vi er selvfølgelig også tilfredse med, at der i lovforslaget vedrørende det kommende frie valg mellem offentlige og private, som vi jo går ind for på alle områder, er en paragraf, hvorefter man skal forsøge at sikre, at den kvalitet, som man må forvente på det her område, også er til stede.

Men så har jeg et lille hjertesuk, for selv om det fremgår af forslagens bemærkninger, at det her vil betyde en ekstraudgift, så er jeg ikke ikke sikker på – jeg har i hvert fald ikke kunnet læse det anderledes – end at det dækker over, at man forventer et større flow på det her område og dermed en nedbringelse af ventelisterne, så man altså får en merudgift på grund af, at en pukkel forventes afviklet.

Men spørgsmålet for Venstre er jo, om de 3.000 kr., der er sat ind som det, man kan få, når man vælger et privat tilbud, er tilstrækkeligt. Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi får sat det beløb, så det er ordentligt i forhold til, når man vælger det offentlige tilbud.